

Szuflada

Stara komoda w salonie stoi,
A w jej przepastnych szufladach
Ukryte skarby, dawne pamiątki,
Ktoś je tam wcześniej powkładał.

Dostojna pani przegląda rzeczy,
Na twarzy widać wzruszenie,
Każdy tam przedmiot, zda się nie ważny
Przywodzi na pamięć wspomnienie.

To jest pamiątka z morskiej podróży,
Tamto- z górskiej wspinaczki;
Są jakieś zdjęcia, różne notatki,
Ozdóbki, listy i znaczki.

Widzi znów siebie jako dziewczynę
Szczęśliwą, wesołą, młodą,
Oczy jej nagle łzami zachodzą,
Co stało się dziś z jej urodą.

Wspomina czasy, które odeszły,
Ociera zamglone oczy,
Zamyka z zalem szufladę wspomnień,
Smutek jej duszę toczy.